

TEATRUL
de STAT de PĂPUȘI
ORADEA
R.P. ROMANIA

PAŃSTWOWY
TEATR LALEK
W ORADEI
RUMUNIA

Teatr Lalek w Oradei powstał w r. 1950 jako scena Państwowego Teatru Dramatycznego. W r. 1955 Teatr stał się niezależną jednostką. Działalność swoją prowadzi za pomocą dwóch zespołów grających – jeden w jęz. węgierskim, drugi rumuńskim, zgodnie z zapotrzebowaniem swojego środowiska.

W centrum zainteresowań teatru leży problematyka dziecięca, od czasu do czasu teatr gra również dla młodzieży. Wysokie walory ideowo-artystyczne repertuaru zdecydowały o przyznaniu teatrowi w r. 1956 Dyplomu Honorowego Centralnego Komitetu Związku Młodzieży Pracującej oraz Dyplomu za udział w Przeglądzie Teatrów Lalek. W r. 1958 teatr odznaczony został srebrnym medalem na Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Lalek w Bukareszcie. Od tej pory teatr stale uczestniczy w licznych imprezach krajowych i międzynarodowych:

- 1960 – Na II Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Lalek w Bukareszcie wystawia sztuki: „Cudowny Dywan“ Walentina Silvestru i „Niedzwiedź“ oraz „Jubileusz“ Antoniego Czechowa.
- 1963 – Teatr organizuje w Oradei Krajową Konferencję Scenografów Teatrów Lalek.
- 1965 – Na III Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Lalek w Bukareszcie gra sztuki: „Niebieski Ptak“ Maurice Meaterlincka i „Co będzie w Bondocel“ Marcela Breslasu.
- 1969 – Podczas I Tygodnia Teatrów Lalek w Konstancy teatr wystawia sztuki: „Zbójcy“ Al. Popescu i D. Bălana oraz „Trzy Pantomimy“ do muzyki Ryszarda Straussa. W tym samym roku teatr występuje gościnnie w Czechosłowacji, Niemieckiej Republice Federalnej i na Węgrzech ze sztukami „Kiszeń z dwoma groszami“ V. Filipoiu i V. Pcrumbacu oraz „Trzy Pantomimy“
- 1970 – Podczas II Tygodnia Teatrów Lalek w Konstancy gra teatr legendę rumuńską „Olt i Mures“ Al. Mitru.
- 1972 – Na Festiwalu „Cibinium“ (Sibiu – Hermannstadt) przedstawia „Bajki z Karpat“ Any Jonită.
- 1974 – Na I Festiwalu pn. „Skarb z Prahora“ (Sinaia) teatr otrzymał 5 nagród za dwa spektakle: „Miś Rymcimci“ J. Wilkowskiego – nagroda za najlepszy spektakl oraz nagroda dla odtwórcy głównej roli, „Bajki pana Brzechwy“ J. Stredy – dwie nagrody aktorskie i nagroda za scenografię.
- 1974 – Teatr wyjeżdża do Jugosławii oraz Niemieckiej Republiki Demokratycznej ze sztuką „Kto ocali kwiaty“ wg Viorici Huber-Rogoz.
- 1975 – Na Międzynarodowym Festiwalu Sztuk w jęz. esperanto w Zagrzebiu (Jugosławia) sztuka „Kto ocali kwiaty“ uzyskuje nagrodę za humanistyczne treści.

W roku 1975 Teatr obchodził jubileusz 25-lecia. W tym czasie wystawił 180 premier i zagrał 10.808 przedstawień dla 2.172.837 widzów.

WIKTORIA HUBER – ROGOZ

KTO OCALI KWIATY

Inscenizacja i reżyseria – FRANCISCA SIMIONESCU
Scenografia – ZOLTAN KADAR
Muzyka – ROMEO CHELARU

Udział biorą:

MIOARA DIACONU
JOAN MOLDOVAN
MIRELA CORBEANU
JOAN OROS
RODICA SUPLACAN
MICHAI VERES
EUGENIA WOLANSKI-BÖDI

Przedstawienie
nagrodzone za wybitne wartości humanistyczne na
Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Lalkowych
w Zagrzebiu (Jugosławia) w 1975 r.

Kto ocali kwiaty?

Pewien mały ogrodnik hodował dużo kwiatów, które pielęgnował z wielką miłością i oddaniem. Gdy kończył pracę w ogrodzie, wesolo śpiewał wraz z kwiatami.

Ale oto pojawił się smok — rozszalały Orkan i w jednej chwili zniszczył cały piękny ogród.

Zrozpaczony ogrodniczek zaptakał nad swoimi kwiatami, poczuł się bardzo samotny i bezradny wobec tego zniszczenia.

Wtem ktoś do niego przemówił. Był to Puszek — puchowa kuleczka z kwiatu Wilczomlecza. „Nie martw się“, powiedział Puszek, „rozproszę się po całym świecie i wszystkim zaniosę wiadomość, że potrzebujesz pomocy“.

Lecą puszeki Wilczomlecza, lecą, lecą przez kraje. Wszędzie wołają, że Smok-Orkan zniszczył wszystkie kwiaty w ogrodzie i że mały ogrodniczek oczekuje.

Gdzieś w Rumunii mieszka harcerz, który z zamiłowaniem konstruuje modele szybowców. Puszek prosi go o pomoc. Harcerz w jednej chwili naprawia uszkodzony szybowiec, ten zamienia się w najprawdziwszy samolot i Harcerz ulatuje do nieznanego przyjaciela. Na wszelki wypadek zabiera ze sobą kulkę żółędzia, zasadzi ją w zniszczonym ogrodzie, by wyrósł z niej kiedyś potężny dąb.

Puszek przybywa teraz do małego czarnego chłopca. Murzynek bardzo chciałby pomóc ogrodniczкови, lecz nie ma czarodziejskiego orzecha, który mógłby go przenieść dokąd zechce. Orzech ów jest u lwa. Murzynek boi

się lwa, lecz zdobywa się na odwagę w imię solidarności z nieznanym przyjacielem. Otrzymuje orzech i wyrusza na pomoc.

Z kolei Puszek opowiada o nieszczęściu małego ogrodniczka chłopcu z Meksyku. Meksykańska legenda mówi, że kiedy księżyc wzejdzie na niebo, opuszczają się z niego srebrne rumaki, które mogą zanieść każdego, kto je schwyty, na najdalszy kraniec świata. Meksykańczyk musi schwytać takiego rumaka, bo jego daleki kolega potrzebuje pomocy.

W innej części świata dziewczynka tka dywan peten przepięknych ptaków. Bardzo by chciała odpowiedzieć na wezwanie Puszka, lecz jak dostać się do ogrodniczka? Matka jej mówi, że wszystkie rzeczy, które wkończy się z miłością i troską, mogą pewnego dnia ożyć. A przecież dziewczynka tak troskliwie tka ptaki na dywanie... Patrzcie, jeden ptak ożył! Wzlatuje i zanieś dziewczynkę tam, gdzie potrzebują jej pomocy.

Wszystkie dzieci z całego świata, śpieszą na ratunek ogrodniczкови. Sadzą nowe kwiaty, pielęgnują je z oddaniem, strzegą przed złem.

Smok — Orkan na darmo sili się, by zniszczyć ich pracę. Wspólne dzieło wielu rąk jest trwałe. Wspólna praca jest radosna.

Nigdy nie jesteś sam.

Jeśli kochasz kwiaty, masz przyjaciół na całym świecie, gdy ich zawołasz, przybędą z pomocą.

**Gościnne występy
Państwowego Teatru Lalek
z Oradei w Słupsku**

24 - 30 maja 1976 r.

**PAŃSTWOWY TEATR LALKI „TECZA”
W SŁUPSKU**